

[Svend Åge Petersen]

søge at fratage justitsministeren æren for de omtalte initiativer.

Det er efterhånden blevet sådan, at over 90 pct. af de indsatte automatisk prøveløslades, når to tredjedele af straffen er udstået. Jeg tror, dette virker meget forkert på befolkningens retsopfattelse. Når der idømmes en straf på 6 år, virker det på de fleste ganske mærkeligt, at den indsatte næsten pr. automatik bliver løsladt efter 4 år. Endnu værre bliver det selvfølgelig, hvis en prøveløsladt begår ny kriminalitet i den periode, hvor han eller hun er prøveløsladt. Ja men vedkommende skulle jo være indsat, siger mange, hvad er det da for noget? Man har svært ved at forstå det og vel egentlig ikke med urette. Lad os så hellere få nedsat straffene til en varighed, som den indsatte reelt skal være indsat. Den hidtidige praksis synes jeg nok virker forkert. Når der er afsagt en fængselsdom af en vis varighed, bør løsladelse også først ske efter udløbet af dette tidsrum.

Beslutningsforslag nr. B 82 og B 83 mener vi er ganske gode oplæg til en nærmere drøftelse i udvalget, og hvis vi så kan sammenholde det med straffelovrådets udtalelse, som forhåbentlig snart kommer, tror vi, at vi kan arbejde videre på sagen.

Helge Sander (V):

I de to beslutningsforslag, der her er til behandling, drøftes igen det principielle spørgsmål, om administrationen fortsat skal have stor indflydelse på afsoningens længde, som det er tilfældet i dag.

Jeg vil gerne gentage, hvad venstre har sagt tidligere på dagen, nemlig at det må indgå i de generelle drøftelser om sanktionssystemet, når straffelovrådet er kommet med et udspil.

Venstre afviser altså forslagene, som de foreligger, men vi vil gerne allerede nu tilkendegive, at vi, såfremt vi skal medvirke til en lovgivning på området, klart foretrækker, at den dømmende myndighed sikres en større indflydelse på den faktiske dom.

Ebba Strange (SF):

Som det er fremgået af den hidtidige del af debatten, er dette et emne, vi har diskuteret i et lidt andet forum for ikke så forfærdelig længe siden. På det tidspunkt gav jeg udtryk for, at vi bør bevare prøveløsladelsesin-

stituttet, så længe vi ikke ved mere om, hvad der ligger i planerne om nedsættelse af den faktiske straf, og det mener jeg også i dag.

Ministeren sagde noget i dag, som jeg ikke har bemærket at han har sagt tidligere, nemlig at man, hvis man ikke giver den næsten automatiske prøveløsladelse, kan lade tilsynet blive et tilbud og ikke gøre det obligatorisk. Jeg kan godt forstå det, der ligger i det, men jeg vil gerne vende hele den problemstilling på hovedet. Hvis det, der lyser ud af debatten i dag, nemlig at alle er enige om, at vi skal have nedsat brug af vores fængsler, virkelig er sandt, kunne man jo gå den anden vej og gøre det til den helt almindelige regel at løslade efter halvtidsudståelse af straffen, således at vore domstole, befolkningen, lægdommerne, alle ved, at det er det, vi arbejder efter. Vi idømmer en dom på så og så mange års fængsel; halvdelen afsones, den anden halvdel gøres betinget, sådan at prøveløsladelser altså er det almindelige og ikke efter to tredjedele tid, men efter halv tid. Så ville man få opretholdt kravet om, at nogle skal i fængsel, og samtidig ville man mindske den skade, der sker, fordi det blev det almindelige, at de kun sad der den halve tid.

Men en af vanskelighederne ved alt dette her – og det gik igennem både justitsministerens og i hvert fald hr. Helge Sanders indlæg – er, at det, vi lovgiver om her i huset, ikke er strafslængder, men strafferammer. Jeg hørte godt, at justitsministeren sagde, det var nedsættelse af den faktisk idømte straf, justitsministeren var ude efter. Men det er jo noget svært noget at have hånd i hanke med, da det er domstolenes afgørelse. Så inden vi forlader vores synspunkt om, at prøveløsladelsesinstituttet er godt, vil vi se, hvilke planer man faktisk har om strafnedsættelsen, for hvis det kun er et spørgsmål om at nedsætte strafferammerne, ved vi ikke noget om, hvorvidt man alligevel ikke vil dømme sådan, at lidt flere er ved at nå loftet i rammen, end man gør i dag.

Jeg synes, det er interessant, hvad VSerne foreslår om domstolsprøvelse af afslag. Uanset om det nu skal være en domstol eller et navn, eller hvem det skal være, synes jeg, det vil være vigtigt at få begrundet afslagene, fordi det i de tilfælde, hvor der gives afslag, godt kan være kolossalt uklart også for fangen selv, hvad det egentlig er, der er begrundelsen. Der tænker jeg selvfølgelig på den